

[Jens Jensen.]

Bopæl skal anføres, men desuden skal der oplyses, hvilket Tidsrum Restancen angaar, baade Aar og Termin, og endvidere, hvor meget af Restancen der er Statsskat, hvor meget der er Kommuneskat, og hvor meget der er Kirkeskat.

Dernæst er der en Rubrik, der skal udfyldes med det Beløb, Strafferenterne gaar op i, og desuden hvilken Dato Beløbet er afgivet til Udpantning, og hvem det er givet til: Civildommeren, Pantefogeden, Sognefogeden, eller hvem det nu kan være. Og naar det er gjort, skal det anføres, hvad der skal afskrives som uerholdeligt, hvilket Beløb der skal eftergives etc., og det skal igen anføres for Kommuneskattens, for Statsskattens og for Kirkeskattens Vedkommende. Hvad der skal overføres til næste Aars Regnskab, skal ligeledes anføres ogsaa for hver enkelt Skats Vedkommende. Endelig er der en Rubrik, hvori Sogneraadet kan anføre, naar der har været foretaget forgæves Udpantning, hvad Grunden er til Afskrivningen o. s. v.

Alt dette skal undersøges af det samlede Sogneraad og underskrives af det samlede Raads Medlemmer. Naar man erindrer, at det er om hver enkelt Skatterestant i Kommunen, at alle disse Oplysninger skal gives, kan man sikkert forstaa, at det er et mægtigt Ekstraarbejde, man her paalægger Sogneraadet. Og det bliver særlig urimeligt, naar man husker det ringe Vederlag, Sogneraadets formanden faar; de øvrige Medlemmer af Sogneraadet faar jo intet Vederlag.

Jeg mener ikke, at man har gjort sig dette tilstrækkelig klart, naar man baade fra Amtets og fra Ministeriets Side — vel ikke helt uden Grund — kræver større Paapasselighed i Kommunernes Administration og skarp Kontrol med dens Pengevæsen og hele Økonomi. Jeg synes, at man med god Grund kan forlange, at Kommunerne ikke bebyrdes med mere end det strengt nødvendige og ikke paalægges Arbejde af den Slags, som jeg her omtalte, Arbejde, som vist kun faa kan forstaa Hensigten med.

Men det forekommer mig jo, at den højtærede Regering desværre ikke nærer store Betænkeligheder i denne Henseende.

Jeg kommer her til at tænke paa det Forslag, som den højtærede Regering forelagde her i Tinget for et Par Dage siden om Omlægning af Amtsskatterne. Thi det vil jo øge netop Sogneraadenes Arbejde og i det hele øge Kommunernes Byrde. Jeg kan kun paa det stærkeste beklage den Stilling, Ministeriet her ved denne Lejlighed saavel som ved andre har indtaget overfor Kommunerne; jeg synes, det er en Politik, som alle Kommunalfolk maa betragte med den største Betænkelighed, og naar jeg tillader mig at advare imod at fortsætte paa den Maade, saa ved jeg med Sikkerhed, at jeg kan tale paa manges Vegne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Hansen: Jeg vil først takke det ærede Medlem, som nu talte, fordi han gav Tilslutning til de Ønsker, som jeg har fremsat, om, at Staten hjælper de Privatbaner, som er i Vanskeligheder, og som giver Underskud. Da jeg den 23. f. M. havde Ordet, oplyste jeg, at 16 Privatbaner tilsammen giver et Underskud paa 576 797 Kr. Der forelaa ikke den Gang Regnskab for alle Privatbanerne, men det gør der nu, og det viser sig da, at der ogsaa er andre Privatbaner, som giver Underskud. Disse Underskud er følgende: Køge—Ringsted Jernbane 18 194 Kr. 19 Ø., Helsingør—Hornbæk—Gilleleje Jernbane 47 889 Kr., Hjørring—Aabybro Jernbane 27 080 Kr., Hjørring—Hørby Jernbane 15 164 Kr., Hjørring—Aalbæk—Hirtshals Jernbane 29 922 Kr.,

Vodskov—Østervraa Jernbane 43 277 Kr.

Der er saaledes 22 Privatbaner, som har givet et samlet Driftsunderskud paa 778 313 Kr. Dertil kommer endvidere Haderslev Amts Baner, der er bygget under helt andre Vilkaar end Banerne i det øvrige Land, med et Underskud paa 327 403 Kr. Det vilde jo vel kunne hjælpe enkelte Privatbaner, hvis Tilslutningsafgiften blev strøget; men det er ikke nogen rationel Ordning. Jeg mener vedblivende, at Staten bør deltage i Privatbanernes Underskud i samme Forhold, som Staten har deltaget